

DAGGRY

"Takker i alle Forhold."

—I Thess. 5:18

FORKYNDER AF KRISTI NÆRVÆRELSE.

November 1955

Daggry

FORKYNDER AF KRISTI NÆRVÆRELSE

Nr. 11

November 1955

26. Årgang

INDHOLD:

Beskyttende Engle	1
Ingen indbygger siger jeg er syg.....	12
Opmuntrende brev	13
Fra konventet i Bloomington (U.S.A.).....	15
Meddelelse	16

Beskyttende Engle

(Tale af Broder G. Russell Pollock
holdt i København den 20. juni.)

Lad os læse Hebræerbrevets 1. kapitel.

Efter at Gud fordem havde talt mange gange og på mange måder til fædrene ved profeterne, så har han ved slutningen af disse dage talt til os ved sin Søn, hvem han har sat til arving af alle ting, ved hvem han også har skabt verden, han, som — efterdi han er hans herligheds glans og hans væsens udtrykte billede og bærer alle ting med sin krafts ord — efter at have gjort renselse fra synderne har sat sig ved Majestætens højre hånd i det høje, idet han er bleven så meget ypperligere end englene, som han har arvet et herligere navn fremfor dem. Thi til hvilken af englene sagde han nogen sinde: »du er min søn, jeg har født dig idag?« og fremdeles: »jeg skal være ham en fader, og han skal være

mig en søn.« Og når han atter indfører den førstefødte i verden, hedder det: »og alle Guds engle skulle tilbede ham.« Og om englene hedder det: »han gør sine engle til vinde og sine tjenere til ildslue«; men om sønnen: »din trone, o Gud! står i al evighed, og rettens kongestav er dit riges kongestav. Du elskede retfærdighed og hadede lovløshed, derfor har Gud, din Gud, salvet dig med glædens olie fremfor dine medbrødre«. Og »du Herre! har i begyndelsen grundfæstet jorden, og himlene er dine hænders gerninger. De skulle forgå, men du bliver; og de skulle til hobe ældes som et klædebon, ja som et klæde skal du sammenrulle dem, og de skulle omskiftes; men du er den samme, og dine år skulle ikke få ende.« Men til hvilken af englene søgte han nogen sinde: »sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender som en skammel for dine fødder?« Er de ikke alle tjenende ånder, som udsendes til hjælp for deres skyld, der skulle frelses?«

Jeg tænker, kære venner, at disse ord giver en stærk følelse af sikkerhed til alle, der er Guds børn. Intet kan være mere trøsterigt for os i denne lidelsens verden end erkendelsen af, at vi ikke står alene i den store kamp mod kødet, verden og djævelen. Ordene i dette kapitel forvisser os om, at han som er med os og for os er større end alle kræfter, der står os imod, ordene overbeviser os om, at vor himmelse Fader har omsorg for sine børns behov. En væsentlig omsorg for os er, at vi har fået Bibelen, Guds hellige ord, med alle dets forjættelser og fortrøstninger, med alle dets eksempler på mod, med al dets belæring for, at Guds-mennesket kan blive fuldkomment og dygtiggjort til al god gerning. Efter de ord vi læste i Hebr. 1. kapitel har vor himmelske fader også skaffet os usynlige tjenere, tjenesten af hellige engle, der er duelige til at lede og værne os, »tjenende ånder« kaldes de i vort kapitel. Det er om disse engle, jeg vil tale til eder.

Ifølge Guds ord har englene tilstrækkelig magt til at udføre deres opgaver, til at værne, redde og velsigne os. Vi er på en lykkelig pilgrimsfærd, når vi er på rejse mod Zion, Guds skønne stad. Men foruden at være en lykkelig rejse er den også farefuld. Den

følger en trang vej, hvor svære sten ikke er fjernede. Der findes mange faldgruber under hele vejens løb. Bibelen siger os i det 14. vers, hvor vi læste: »*Er de ikke alle tjenende ånder, som udsendes til hjælp for deres skyld, der skulle arve frelse?*« Disse beskyttende engle og tjenende ånder var til længe før os, længe før vi blev skabte, var de interesserede i jorden, vort hjem. Det hedder i job 38: 3 og 7: »*Hvor var du, da jeg grundede jorden . . . mens morgenstjernerne jubled til hobe, og alle Gudssønner råbte af glæde?*« Denne åndelige hærs-kare så, at Guds ånd svævede over vandene og skabte en jord, der kunne beboes af en menneskelig slægt, og de frydede sig. Denne jubel blev ved, da Adam og Eva blev skabt, og Guds hensigter kom frem, at nogle, som boede på jorden, skulle få åbenbaret noget af længden og bredden, højden og dybden af Guds kærlighed, da var disse engle meget interesserede i hvorledes dette skulle ske.

I 1. Pet. 1: 9—12 læser vi: »*når I nå målet for eders tro, sjæle-nes frelse. Om denne frelse have profeter gransket og ransaget, de som profeterede om den nåde, der skulle blive eder til del, idet de granskede over, hvilken eller hvordan en tid Kristi Ånd, som var i dem, henviste til, når den forud vidnede om Kristi lidelser og den derpå følgende herlighed. Og det blev dem åbenbaret, at det ikke var dem selv, men eder, de tjente med disse ting, som nu er blevne eder kundgjort ved dem, der have forkyndt eder Evangeliet i den hellige ånd, som blev sendt fra himmelen, HVILKE TING ENGLE BEGÆRER AT SKUE IND I.*«

Her forklarer apostelen, at profeterne vidste, når de frembar deres vidnesbyrd, at de ikke skulle forstå de åndelige ting fra Gud. Da Daniel bad om at forstå sine syner, fik han til svar: »*Gå bort, Daniel, thi for ordene er der sat lukke og segl til endens tid.*« (Dan. 12: 9.)

Men om profeterne erkendte, at det, de talte, ikke var for dem selv, men for menigheden, fremsatte de dog ting, der ville være af meget stor betydning. Og Bibelen føjer til: »*hvilke ting engle BEGÆRER at skue ind i;*« — begærer at skue ind i, det betyder ikke ønsket om en overfladisk forståelse. Nej, det er et ord med

en langt dybere betydning. Ordet »*begære*« er et beskrivende ord. Tanken i det er den samme, som Jesus udtrykte i Luk. 22: 15, hvor vi læser: »*Og han sagde til dem: jeg har hjerteligt LÆNGTES EFTER at spise dette påskelam med eder, førend jeg lider.*« Det er samme græske ord, som Jesus og Peter bruger. — Jesus havde *hjertelig længsel* efter dette påskemåltid, — og englene *begærer, ønsker med længsel*, at skue ind i disse ting, som nu er blevne os kundgjort. Og følgelig har disse beskyttende engle interesse for dig. De har stor omsorg for menigheden. De erkender og forstår, at de kun kan være tilskuere til udsøgelsen af den lille hjord, dem, der skal leve og regere med Kristus i 1000 år; tilskuere til *deres* udvikling, der vil opnå herlighed, ære og udødelighed. Men vi, menigheden, er de virkelige deltagere, det er forskellen. Og skønt de ved, at de ikke kan få del i belønningen — livets krone — har de alligevel meget at gøre for dig og mig, medens vi søger at befæste vor kaldelse og vor udvælgelse. De er vore tjenere.

Nogle tænker, at en tjener står lavere eller regnes for mindre; men for dem der skal arve frelse er det visselig sandt, at deres tjenere (englene) står højere end menigheden.

I Mattæus 18: 10 læser vi: »*Ser til, at I ikke foragter en eneste af disse små, thi jeg siger eder: Deres engle i himlene ser altid min Faders ansigt, som er i himlene.*« Vi kender alle denne tekst i Bibelen, vi har hørt den ofte, og enhver af os kan citere eller gengive den, i al fald den sidste del af verset. Men mon vi alle kan citere hele verset, også den første halvdel deraf? Lærdommen, dette vers indeholder, ligger lige så meget i den første del, som i den sidste del, der lyder: »*Deres engle i himlene ser altid min Faders ansigt som er i himlene,*« og det giver os en stor følelse af sikkerhed, dette at vore beskyttende engle altid har adgang til Guds nærværelse og åsyn. Men dobbelt stor er den sikkerhed vor Frelser gav i formaningen: »*Ser til, at I ikke foragter en eneste af disse små.*« Andre ord for »foragte« er — ringeagt, ligegyldighed, hensynsløshed, forsømmelse. »*Ser til, at I ikke ringeagter en eneste af disse små.*« Det giver os i sandhed meget

at tænke på. Jeg ved, at du har en beskyttende engel. Jeg ved, at denne engel har adgang til Faderens ansigt når som helst. Nuvel, spørgsmålet drejer sig ikke alene om de oplysninger denne engel giver til den himmelske Fader angående dig, men også om hvilke oplysninger denne beskyttende engel giver *angående mig*. Hvor vidt jeg er en hjælp, eller hvor meget jeg er til hinder? Hvor villig jeg er til at bære dine byrder? Eller hjælper dig med at bære dine egne byrder. Eller hvor meget min handlemåde virker til at gøre dig modløs. Lad mig læse teksten igen: *»Ser til, at I ikke — ringeagter — en eneste af disse små; thi jeg siger eder: Deres engle i himlene ser altid min Faders ansigt, som er i himlene.«* Derfor bliver dette en formaning til os alle. Eller snarere en kilde til trøst for os at vide, at hver gang vi søger at hjælpe vor broder eller vor søster, hver gang vi forglemmer os selv i tjenesten for Herren, sandheden og brødrene, har den, der bliver tjent, en beskyttende engel, som altid ser vor Faders ansigt i himlen. Vi ville ikke synes om, at denne beskyttende engel overbragte dårlige budskaber; men det ville glæde os at vide, at denne engel bragte gode meddelelser om vore bestræbelser for at hjælpe, trøste og velsigne den ene og den anden. I Mattæus 26: 53, 54 læser vi: *»Eller mener du, at jeg ikke kan bede min Fader, så han nu tilskikker mig mere end tolv legioner engle? Hvorledes skulle da skrifterne opfyldes, at det bør gå således til?«* Jeg tænker, at du husker den lejlighed, da disse ord blev udtalte. Du erindrer, at de blev talt af vor Herre Jesus i Gethsemane, og han rettede da noget af en bebrejdelse til Peter. Apostelen havde grebet sit sværd. Han havde hugget øret af ypperstepræstens tjener. Jesus samlede øret op og anbragte det lægende på tjeneren og sagde til Peter: *»Stik dit sværd igen på dets sted; thi alle de, som tager sværd, skulle omkomme ved sværd.«* *»Eller mener du, at jeg ikke kan bede min Fader, så han nu tilskikker mig mere end tolv legioner engle? Hvorledes skulle da skrifterne opfyldes, at det bør gå således til?«* Vor Frelser vidste, at hans time var kommet. Tidligere i hans tjeneste, da nogen ville stene ham, eller styrte ham ned fra en skrænt,

husker du, at han gik midt iblandt dem, uden at nogen kunne skade ham. Hans time var ikke kommet da, men nu var den kommet. Han kunne bede om tolv legioner engle til sin hjælp; og om disse havde angrebet den lille afdeling af romerske og jødiske soldater, som nu var i Gethsemane have, ville der ikke være blevet mange tilbage af dem. Golgatha ville da være bleven udsat. Men Jesus vidste, at hans liv som menneske måtte gives hen, derfor sagde han: hellere end have beskyttelse af tolv legioner engle, er det min længsel og mit ønske at gøre Guds vilje; og han valgte i sandhed at gøre sin himmelske Faders vilje.

Ifølge Bibelens beretninger ejer disse beskyttende engle en meget stor magt. De har også langt større visdom end nogen i denne verden. Jeg ønsker kun at læse enkelte beretninger om disse engles store magt. I kender vist alle beretningen om kong Sankeribs hær, men lad os læse Esajas 37: 36 og 37: *»Så gik Herrens engel ud og ihjelslog i Assyrrernes lejr 185.000 mand; og se, næste morgen tidlig lå de alle døde. Da brød Assyrrerkongen Sankerib op, vendte hjem og blev siden i Ninive.«* Tolv legioner engle kunne uden tvivl have gjort det samme. Atter går min tanke til profeten Elisa og hans erfaringer i byen Dotan, og de prøvelser der udtænkte for at gribe Elisa og slå ham ihjel. Lad os læse i 2. Kong. 6: 13—17: *»Da sagde han (Arams — Syriens konge): gå hen og se hvor han er, for at jeg kan sende folk ud og lade ham gribe! Da det meldtes ham, at han var i Dotan, sendte han heste og vogne og en stor hærstyrke derhen; og de kom ved nattetide og omringede byen. Næste morgen tidlig, da den Guds mand gik ud, se da var byen omringet af en hær og heste og vogne. Da sagde hans tjener til ham: ak, Herre, hvad skal vi dog gribe til? Men han svarede: frygt ikke; thi de, der er MED OS, er flere end de, der er med DEM! Og Elisa bad og sagde: Herre, luk hans øjne op, så han kan se! Da lukkede Herren tjenerens øjne op, og han så, AT BJERGET VAR FULDT AF ILDHESTE OG ILDVOGNE RUNDT OM ELISA.«* Tjeneren var bange og frygtede, idet stillingen syntes ham håbløs; men Elisa var ved godt mod og udtalte disse ord, der er blevet en virkelig trøst for

ethvert Guds barn: »Frygt ikke, thi de, der er med OS, er flere end de, der er med DEM.« Og på Elisa's bøn lukkede Herren tjenerens øjne op, og han så Herrens store magt af ildheste og ildvogne rundt om dem. Kære venner, jeg tror ikke, at det var bogstavelige heste og vogne, tjeneren så på bjerget. Jeg tror, han så et syn af hvor stor Guds magt kan udøves for at beskytte Guds børn. Jeg synes, denne beretning er meget slående og tydeligt viser, at Guds vældige magt altid er omkring dig og mig. Han der er for os og med os, er langt større, end alle, der er imod os. Vor Guds magt er langt større end modstanderens magt.

I Hebræerbr. 2: 2 læser vi: »Thi når det ord, som taltes ved engle, blev urokket, og hver overtrædelse og ulydighed fik velforskyldt løn.« Her siges, at »det ord, som taltes ved engle, blev urokket,« efter min mening ville ordet — pålidelig — være bedre end — urokket — og give en bedre oversættelse. Englene tjente ofte i det Gamle Testamente's tider, og vi har mange af deres ord berettet i Bibelen, og ethvert af dem er pålideligt, som et udtryk for Guds vilje. De var ligeså pålidelige i deres udtalelser da, under det Gamle Testamente's tid, som de er pålidelige og troværdige i vore dage i deres beskyttende tjeneste.

Det første sted jeg fandt i Bibelen om engles indgreb i denne verdens anliggender er i 1. Moseb. 16: 7, hvor vi læser: »Men Herrens engel fandt hende (Hagar) ved vandkilden i ørkenen, ved kilden på vejen til Sper.« Lad os også læse i 1. Moseb. 21: 17—19: »Da hørte Gud drengens (Ismaels) gråd, og Guds engel råbte til Hagar fra himlen og sagde til hende: hvad fattes dig, Hagar? Frygt ikke, thi Gud har hørt drengens røst dér, hvor han ligger, rejs dig, hjælp drengen op og tag ham ved hånden, thi jeg vil gøre ham til et stort folk! Da åbnede Gud hendes øjne, så hun fik øje på en brønd med vand, og hun gik hen og fyldte sækken med vand og gav drengen at drikke.« Du husker, at Ismael var døden nær af tørst og sult, da dette mirakel indtraf ved en Guds engel. Og vandet, der syntes så langt borte, kom inden for et øjeblik tilsyne i en brønd lige i hendes nærhed. Vi forstår, at Ismael og Hagar er forbilleder på det jødiske folk under

lovpagten. Længe før nationen Israel blev til, blev denne beretning givet. Ja, længe inden lovpagten blev givet, har vi dette billede som forsikrer, hvorledes Guds omsorg for sit folk Israel ville blive udøvet. Ja, venner, skulle jeg erindre om alle de steder i Bibelen, hvor der er berettet om engles indgriben, ville tiden fattes mig. Du husker, da tre engle kom til Abraham og Sara og omtalte for dem, at de skulle få en søn. Hverken Abraham eller englene, som begærer at skue ind i disse ting, kunne på den tid forstå, af hvor stor betydning Abrahams afkom eller sæd ville blive, heller ikke, hvor stor velsignelse der skulle komme fra denne. Jeg tror, at disse tre engle, der talte med Abraham om hans forjættelses søn gennem Sara, allerede nu ved hvem denne sæd eller afkom vil bestå af, og hvilke store velsignelser der vil komme til verden gennem den. Og når Abraham bliver oprejst fra døden, og når Guds plan er fuldendt og åbenbaret for ham, da vil han forstå billedet om Isak som Abrahams afkom eller sæd; og *»der siges ikke sædene, som om mange, men som om een, og DIN SÆD, HVILKEN ER KRISTUS.»* (Galat. 3: 16.) Og Abraham vil forstå udvælgelsen af evangelie-menigheden. *»Men når I hører Kristus til, da er I jo Abrahams sæd, arvingen ifølge forjættelse.»* (Galat. 3: 29.) Og han vil da komme til at forstå, at mange af denne Abrahams sæd ikke vil være udgået af hans lænd. De engle, der blev sendt til Abraham for at meddele, at Sara skulle få en søn, blev uden tvivl meget velsignet ved den erfaring og tjeneste.

Dernæst er der en anden erfaring, jeg vil tale til eder om. Det er en begivenhed, som vi alle kender godt til. Den angår Daniel, og hans erfaringer i løvekulen, der også indeholder lærdomme for os. I husker, at Daniel var en meget forstandig mand, og da han var så intelligent, blev han hurtigt ophøjet ved kong Darius hof. Og I husker også, at hans hurtige fremgang var årsag til misundelse hos de andre styrende. Deres misundelse gik over til grusomhed, idet de udtænkte en frygtelig plan og fik kongen til at sætte en snare op for Daniel. Snaren blev trukket til, og Daniel kastet i løvekulen. Kongen blev meget nedslået. Han forstod

nu, at han var bleven vildledt. Han elskede i virkeligheden Daniel. Han værdsatte hans evner og håbede hele natten, at noget ville redde Daniel fra løvernes gab. Kongen tilbragte en søvnløs nat i følelsen af at være med i et falsk spil. Tidligt næste morgen gik han til løvekulen i håb om, at Daniels Gud havde udøvet sin magt og reddet Daniel. Han kastede et blik ned i løvekulen, og tænkte, hvor forunderligt, Daniels Gud havde virkelig bevaret hans liv. Dette mirakel var i sandhed forunderligt. En underlig magt havde lukket løvernes gab. Hvilken magt kunne vel det være? Vi vil lade Daniel selv svare os. Hør nu Daniels svar: »*Min Gud SENDTE SIN ENGEL og lukkede løvernes gab, så de ikke har gjort mig nogen mén, fordi jeg er fundet skyldfri for hans åsyn og heller ikke har forbrudt mig mod dig, o konge. — Og kongen blev såre glad og lod Daniel drage op af kulen; og da det var sket, viste det sig, at han ikke havde lidt nogen som helst mén, eftersom han havde troet på sin Gud.*« — (Dan. 6: 23, 24.) Jeg synes, at indholdet af denne enkle beretning fra Skriften, taler sit alvorlige sprog til os alle. Daniel vidste, at om han havde hyklet eller været uoprigtig, da ville hans bøn være unyttig. Men han vidste også, at når hans hjertes ønske ikke var at skade, da kunne han stole trygt på sin Gud. *Og Daniels Gud sendte sin engel og lukkede løvernes gab.* Og, kære venner, I må vide, at Gud er lige så mægtig i dag, som han var det på Daniels tid. Naturligvis har vi ikke løver nu på den måde, hvilket gør en forskel. De er jo alle i den zoologiske have. Men er der alligevel ikke løver? Bibelen siger: »*eders modstander, djævelen, går omkring som en brølende løve, søgende hvem han kan opsluge.*« (1. Pet. 5: 8.) Ja, vi har løver også nu, der vil søge at opsluge og sønderrive os i vor tro og vort mod; men vor Gud er lige så mægtig i dag, som fordem, og han kan og vil sende sine engle til os, som han gjorde det til Daniel. Derfor, kære søskende, når vi kommer i sådanne prøvende erfaringer, der synes at ville ødelægge og opsluge os, da lad os gøre ligesom Daniel gjorde, lad os bede inderligt til Herren, at han vil beskytte og lede os, at vore prøvelser ikke må skade os.

Jeg har ingen tvivl om, at englene var usynlige tjenere for vor kære Mester på hele hans livsvej her. Du husker, det var en engel, som fortalte Maria, at hun skulle føde en søn. Det var en engel, der meddelte hyrderne på Bethlehems marker, at et barn var blevet født. Og det var en engleskare, der lovpriste Gud og sagde: »*Ære være Gud i det højeste! og fred på jorden! i mennesker velbehag!*« Det var en engel, der talte til Josef om at fly til Ægypten på grund af faren for barnets liv, idet de tre vise mænd fra Østen fik gjort Herodes opmærksom på, hvor barnet fandtes. Og det var en engel, der fortalte Josef, at faren var forbi, at han igen kunne vende tilbage til Israels land. Og under hele Jesu jordeliv fulgte englene ham med deres tjenester. Lad mig slutte disse eksempler fra Jesu liv med at læse Matt. 4: 11: »*Da forlader djævelen ham, og se, engle kom til ham og tjente ham.*« Dette var efter de tre store fristelser i ørkenen. Efter alle de steder, vi har læst denne aften, ser vi, at englene altid havde omsorg for vor Frelser under hele hans jordeliv. Og dette er lige så sandt, når det drejer sig om dig og mig. De er alle tjenende ånder udsendte til hjælp for deres skyld, der skulle arve frelse. Og ligesom de hjalp Jesus vil de også hjælpe os. Herrens forsynsledelse og omsorg for os er ikke lejlighedsvis. Den er planlagt og forberedt af sikre, usynlige hænder. Jeg har en stærk tro på Herrens forsyn og omsorg i dit og mit liv. Jeg tror, vi burde prøve mere at erkende Herrens omsorg for os. Vi bør mere takke vor himmelske Fader for hvert bevis, vi har på hans herlige omsorg. Du kender til, at Herrens omsorg ikke altid kommer hurtigt til syne. Undertiden mangler vi den opmuntring og glæde, der ligger i samfundet med vore kære søskende og venner, og efter en lang tids afbrydelse bliver det atter muligt, når vi mindst venter det. Ligesom en smuk blomst åbner sig, således åbner Herrens omsorg vejen for os, og vort hjertes ønske bliver opfyldt. Den vej, Herren leder os ved sit forsyn, er ikke altid let at vandre. Den er ikke altid som et forårspust. Vi behøver til tider alvorlige prøvelser, erfaringer, der vil prøve vort mod og vor tro. Det vigtigste at fastholde i alle sådanne erfaringer er, at *han*, som er for os,

er større end alle magter, der er imod os. Det vi må sætte højest i alle vore erfaringer er, at vor himmelske Fader kender os, han elsker os, og har omsorg for os på enhver måde, og han kan og vil lede alt til vort bedste. Undertiden er Herrens ledelse så åbenbar, at vi slet ikke kan lade være at se den, og vi siger: »ja, det var Herrens ledelse. Og det er godt. Lad os da straks takke Herren. Efterhånden som vi vokser i nåde og sandhedens kundskab, da lad os være mere opmærksomme på Herrens forsynsledelse i vort liv, ofte i små ting. Thi erkendelsen heraf betyder, at vort liv som Kristne løftes op på et højere plan.

Lad os huske, at vore beskyttende engle, som vi er afhængige af, har magt langt udover de fysiske love. Et bevis på dette har vi i det mirakel, der udfriede og frelste Peter fra fængselet i Jerusalem, da lænkerne af sig selv faldt af hans hænder, og da senere den store jernport åbnede sig for apostlen, uden en menneskehånd rørte ved den. Magten var i den beskyttende engels ord. Husk på, at hvor som helst Guds børn er, dér er også engle nærværende for at drage omsorg for dem, om de er på rejse på søen, på land og i luften, er de alle steder. Bibelen siger: *»Er de ikke alle tjenende ånder, som udsendes til hjælp for deres skyld, der skulle arve frelse?«* Og i Salme 34: 8 læser vi: *»Herrens engel slår lejr om dem, der frygter ham, og frier dem.«* Du kan påberåbe dig dette løfte, det tilhører dig. Har vi tro nok til at stole på dette? Læg mærke til, at disse steder fra Ordet siger ikke, at de beskyttende engle kun kommer, når vi er under hårdt pres, eller i svær nød. Nej, det er ikke hvad Bibelen siger! Den siger ikke, at når du i virkelig nød anråber Herren, først da vil de beskyttende engle vise sig og hjælpe. Nej, den siger, at du altid behøver dem, og derfor slår de lejr omkring dig hele tiden. Vi har altid brug for deres vågne opmærksomhed over os, og den vil vedvare til løbet er tilbagelagt, til kampen er slut, og vi opnår belønningen, omtalt i 2. Tim. 4: 8: *»I øvrigt henligger retfærdighedens krans til mig, hvilken Herren, den retfærdige Dommer, skal give mig på hin dag, og ikke alene mig, men også alle dem, som har elsket hans åbenbarelse.«* Lad os dog huske, i vor værd-

sættelse af de beskyttende engle, at det er vor himmelske Faders omsorg for os vi derved værdsætter. Hvem Gud end bruger, vor broder eller vor søster, et menneskeligt redskab, eller en beskyttende engel. Det betyder intet, hvilket redskab Gud bruger for at tjene os, der skal arve frelse. Det er vigtigt at erkende, som Paulus udtrykker det i Filip. 4: 19: »Men min Gud skal efter sin rigdom fuldelig give eder alt, hvad I have nødig.« Ja, vor himmelske Fader vil i sin store kærlighed til os, fylde alle vore behov på enhver måde, som er nødvendig. »Og om englene hedder det: han gør sine egne til vinde og sine tjenere til ildslue.« (Hebr. 1: 7.) »Er de ikke alle tjenende ånder, som udsendes til hjælp for deres skyld, der skulle arve frelse?« (Hebr. 1: 14.) »Thi han byder sine engle at vogte dig på alle dine veje.« (Salme 91, 11.)

Kære venner og søskende: disse er Herrens store forjættelser til os. Lad os alvorligt gribe fat om dem og helt stole på dem, da bliver de en kilde til vor styrke og sikkerhedsfølelse.

Amen!

»Ingen indbygger siger jeg er syg« (Esajas 33: 24).

Hvor vi end vender blikket hen, ser vi lidelser og sygdomme. Deres tal, som går fri, er kun få. Man mener, således har det altid været, og sådan bliver det nok ved.

Men over disse linier står der ganske overraskende om et sted, hvor der ikke findes sygdom, og hvor ingen skal sige »jeg er syg«. Tænk, hvor ofte vi hører dette udtalt nu. Men hvor kan dog dette sted være? Der til ville jeg gerne rejse hen og slå mig ned, bare jeg kunne blive rask, ville måske mange sige.

Vi kan dog ikke nu anvise noget sted på jorden, hvor man kan blive befriet for alle sine sygdomme og lidelser. Men vi vil gerne så kraftigt, som det er os muligt, henlede opmærksomheden på Bibelens sikre profetiske ord, der afgiver dette store omfattende løfte for fremtiden. Det vil blive i et rige, der inden længe vil blive oprettet her på jor-

den. I dette rige vil der indtræde en så fuldstændig forvandling af de nuværende forvirrede og ufuldkomne forhold, så ingen af befolkningen skal sige: »*jeg er syg*«.

Ja, men det lyder dog ganske utroligt og usandsynligt, vil nogen sige. Ja, det lyder ganske anderledes end alt, hvad man før har hørt. *Men mon ikke den store Gud, der står bag profeterne og deres løfter, og inspirerede disse, har magt til at opfylde alle sine løfter?*

I Bibelens sidste bog står der: »*og han som sad på tronen sagde: se, jeg gør alle ting nye*«. Og der føjes til: »*disse ord er troværdige og sande*«. Derfor tror vi, at Gud vil opfylde alle sine store løfter, og i sit velsignede rige ganske vil forandre alle forhold her på jorden for menneskene.

Nu er der fuldt op af tårer, sygdom, lidelser og død, en følge af det første menneskes ulydighed. Men om den gryende dag, den nye tidsalder, hedder det: »*og han (Gud) skal astørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller krig, ej heller pine skal være mere; thi det forrige (syndens tilstand med sine tårer, lidelser og død) er vejet bort*«. — Åbenb. 21:4.

Der kom en dom over alle ved det første menneske Adams ulydighed, men der vil som en følge af Kristi lydighed lige til døden, og hans store genløsning, komme frelse og udfrielse til hele Adams slægt. Og dette fordi Kristus døde, den retfærdige for os uretfærdige. Derfor sang englen ved Jesu fødsel: »*se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket*«.

Andre steder i profetierne hedder det: »*han (Gud) gør ende på krig til jordens grænser*«. Og atter: »*deres sværd skal de smede til plovjern, deres spyd til vingårdsknive, folk skal ej løfte sværd mod folk, ej heller øve sig i våbenførd mere*«.

Hvor vi længes efter dette velsignede rige. Vi beder inderligt, som vi blev lært: *Komme dit rige, ske din vilje som i himlen så og på jorden*«.

Gerne sender vi Dem litteratur gratis, der mere indgående taler om dette velsignede rige, og hvorfor det ikke endnu er blevet oprettet.

Skriv til

Daggry-Forlaget

Hyldebærvej 13 - København F.

(Denne traktat fås frit til uddeling!)

Opmuntrende brev

Fra en ung Broder i Tyskland, der virker i »Kristi Menighed«, har vi modtaget følgende brev:

Kære broder Herman Larsen.

Efesoerbr. 1:15—23.

Guds evige fred og Jesu dyrebare nåde. Jeg håber, at I stadig har megen velsignelse ved jeres dejlige møder i eders hjem, og jeg sender

Fra konventet i Bloomington

Ved et af konventets møder i august måned i år aflagde Broder G. Russell Pollock en beretning om sin rejse i Europa og samfundet med Vennerne og omtalte også sine erfaringer fra det hel- lige land.

I begyndelsen af rapporten bragte Broder Pollock hjertelige broderhilsener fra venner i Italien, Grækenland, Tyskland, Schweiz, Danmark, Sverige, Holland, England, Irland, Skotland, og Wales. Hvorefter han fortsatte:

Det er en stor forret at mødes med vennerne i andre lande. Det er et stort privilegium vi har i at have samfund med hinanden, ikke alene her ved konventet i Bloomington, men i vore klasser og små vennekredse fra uge til uge. Ikke ethvert land har den frihed. Vi var for eksempel i Spanien. Grunden til vort besøg dér var ikke for at mødes med venner, thi vi ved ikke, om der findes nogen dér. Men som I ved, når Frank og Ernst radio-programmerne også Spanien, og vi tænkte, det ville være interessant at se, om aviserne var villige til at optage annoncer om disse udsendelser. Men vi fandt, at det ville aviserne ikke, da programmerne ikke har Vatikanets stempel eller godkendelse.

Det var overraskende at erfare, at den protestantiske Bibel blev regnet som ulovlig i Spanien. Adskillige pakker med Bibeler sendt af det Britiske Bibelselskab blev sendt tilbage med stempel — »Ønskes ikke«. De bliver betragtet som protestantisk propaganda, hvad det jo også er, om man tænker over det. Men også uddeling af religiøs litteratur er afgjort forbudt. Den nye forfatning giver folket ret til at tro, hvad de vil, men den giver ikke ret til at fortælle andre om, hvad man tror.

Af alle de lande, vi besøgte, afgav Spanien det største bevis på, at »mørke skjuler jorden og dunkelhed folkene.« (Es. 60: 2.) Alligevel kommer sandhedens budskab til Spanien, trods mørkets tæppe, fordi mange forstår det italienske sprog og stiller deres radio ind på de italienske programmer på Frank og Ernst.

Og sandhedsbudskabet udsendes nu også på spansk. Dette glæder vi os over.

ITALIEN

En af de største overraskelser, der mødte mig på hele rejsen var Italien. Den nye forfatning i dette land giver vennerne lejlighed til at samles i frihed. Broder Comparato fortalte os sidste år om den broder, der var bleven arresteret, fordi han havde uddelt litteratur, og om hans frikendelse ved det efterfølgende forhør. Det vil måske interessere eder at vide, at siden den tid har adskillige protestantiske organisationer skrevet til Daggrys kontor i Neapel med forespørgsel om, hvor de kunne få en afskrift af forhørsprotokollen, der fastslår normen for frihed i Italien.

(Fortsættes.)

Vor kære Søster,

EULALIA PETERSEN,
Fruens Bøge,

hensov stille *søndag aften den 23. oktober.*

Vor Søster havde følt sig træt og sløj om lørdagen og var gået til sengs. Hun udtalte til datteren, der bor i samme hus: »Jeg ville ønske, jeg stille måtte sove ind, og at du kom og fandt mig død; det var bedst for alle parter.« Datteren så jævnligt til sin mor, men søndag aften fandt hun sin kære, gamle mor død i sengen. Så vor kære Søsters ønske blev opfyldt.

Efter Søster Petersens ønske talte Broder Axel Christensen ved bisættelsen lørdag den 29. oktober om det store himmelske håb, der fyldte vor kære Søsters hjerte lige til det sidste.

Velsignet er vor Søsters minde iblandt os.